

Lopers bedwingen 'de Mount Everest van het Wad'

Door Ger Bosklopper

LEEUWARDEN - Hij zal het niet van de daken schreeuwen, maar een beetje trots is de Leeuwarder wadloopgids Menno de Leeuw echt wel. Samen met zijn Duitse collega Frans Hensel lukte het hem gisterochtend de bijna 25 kilometer lange tocht van het Duitse wadeneiland Borkum naar de Duitse vaste wal bij Manslagt af te leggen. Niet eerder is deze tocht over het Wad lopend volbracht.

In de geulen reikte het water tot borsthoogte, in de slikvelden zonken de mannen tot boven de knieën in de modder, terwijl op de harde zandplaten juist tempo gemaakt moest worden om op tijd te zijn voor de passage van de volgende geul. Na 18 kilometer lag er zekerheidshalve een bootje klaar voor het geval de oversteek van de Oostereems niet tijdig volbracht zou worden. De Leeuw: „Deze tocht is voor wadlopers als de beklimming van de Mount Everest voor bergbeklimmers.”

Een beetje spierpijn, meer fysiek ongemak had De Leeuw gistermiddag niet bij terugkomst in Leeuwarden. Hier spreekt zijn ervaring: negen jaar is hij gids op het Wad, 39 tochten liep hij alleen al dit jaar. Bijzondere tochten prikkelen De Leeuw: in 2002 liep hij met drie andere ervaren wadlopers de 30 kilometer lange tocht van Texel naar Vlieland, een prestatie die voordien in 1985 voor het laatst was geleverd.

Menno de Leeuw (links) en Frank Hensel hebben de 24,5 kilometer lange oversteek van Borkum naar de Duitse vaste wal voltooid. Een dijkwerker legde het moment vast.

De tocht van Borkum naar de vaste wal is jarenlang voorbereid. Diverse verkenningsochten maakte hij. De voorbije maanden zijn de laatste details in kaart gebracht, zodat De Leeuw

en zijn maat precies wisten op welke plaats de geulen het best konden worden gepasseerd, waar een harde of juist een zachte ondergrond te verwachten viel. Een paar keer moest de

tocht op het laatste moment worden afgelast: verkeerde windrichting, te hoog water, onweersvoorspelling.

Om bij de start geen tijd te verliezen

sliepen De Leeuw en Hensel in de nacht van zondag op maandag niet in een gerieflijk bed in een hotel op Borkum, maar in een slaapzak op de kwelder. Geen pretje. „De horzels prikten vervelend.” Een bijkomend voordeel was dat de ogen al konden wennen aan de duisternis. „We vertrokken om tien voor vijf, het was aardedonker.”

Halverwege belandde het duo in een 6 kilometer lang gebied van slikvelden en zandplaten, dat het tevoren niet had kunnen verkennen. „Niemandsland. We waren daarom ook onzeker of de oversteek wel zou lukken.”

Drie keer waren pogingen van andere wadlopers mislukt door fysiek ongemak of pure pech, zoals de lopers die met de finish in zicht door een reddingshelikopter van de kustwacht van het Wad werden geplukt. Een schipper, onkundig van de poging, had gevaar verondersteld en de kustwacht gewaarschuwd.

Ingrijpen door de kustwacht had ook De Leeuw en Hensel kunnen overkomen. Want eigenlijk is de oversteek illegaal. Dit deel van het Wad geldt als natuurgebied, waar wandelaars weg moeten blijven om zeehonden en vogels rust te gunnen. Maar de Leeuwarder heeft geen gewetensnood. Dertig jaar geleden liepen er voor het laatst mensen in omgekeerde richting, van de vaste wal naar Borkum. Zo weinig lopers in al die jaren, dat kan toch geen probleem vormen?